

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Előfizetési díj: Egész évre 12 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt.
Előfizetések és hirdetési díjak helyben és vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.
 Helyben előfizethetnek: a szerkesztőségnek, a kiadó-hivatalnak, Demjén L., Keresztény P. kereskedéseiben
 Egyes szám ára 5 kr. o. é.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: belső-tordautca szögletén, Csapó S. kereskedésével szemben, I-ső emelet, feljárás a kaputól jobbra.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr. s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek: Helyben: a szerkesztőségnek, a kiadó-hivatalban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papír-kereskedésében. Bécsben: Haasensteint és Voglmann (Neuer-Markt 11 sz.), Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.), Rudolf Mosse officiel. Zeitungs-Agent (Stadt, Seilerstätte 2), Süddeutsche Annoncen-Expedition Stuttgart.
 Nyilvált sora 20 kr.

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“

1872 szeptember 1-jétől mindennap egész nagy iven jelenik meg; előfizetési díj: egész évre 12 frt., félévre 6 frt., évnegyedre 3 frt. o. ért.
 Nyolcz egyszerre beküldött előfizető után tisztelet-példánnyal szolgálunk.

A helyzet képe.

Kolozsvár, 1872. oct. 19.

II.

(k—g) A nemzeteket, erejük kifejtése lehetőségét illetően olyanoknak tartom, mint az egyes egyéneket. Valamint ez utóbbiak alá vannak vetve a tényleges állapot szigorának, úgy a nemzeteknek is meg kell alkudni az adott viszonyokkal. Egy nemzetet sem tett még nagygyá a semmivel sem gondolás politikája, vagy a múlt romjain való elmerengés. Szép theoria az a függetlenség, csak az a baj, hogy sokszor hajótörést szenved a kivitelben, bárki fia próbálja meg a jelen viszonyok között.

Most, midőn látjuk naponta, hogy birodalmunk kezét fogva Ausztriával, napról napra erősbül kifelé úgy mint befelé, ha nem volna egy XII-ik törvenyzikk, csinálni kellene. Midőn látjuk, hogy külön-külön állva, erőnk nem elégségesek arra, hogy egymagunkra megállhassunk annyi különböző elemek közepette, míg egyesülve erősek, hatalmasok vagyunk, ma e szövetség ellen disputálni háládatlan feladat bárki részéről.

Eltelt az a régi kor, midőn egyik felől a török, másik felől a német fojtogatott, s mégis nagy lélekkel túrtuk, mert olykor-olykor kimutathattuk magyar vitézségünket.

Ma a productiv munka századában élünk, annyit érünk, mennyit dolgozunk. Mire való tehát összedugott kézzel merengeni a régen elmúlt idők felett? Megalkudni a helyzettel, s kizsákmányolni annak minden előnyeit, míg idő van rá, ez az igazi statuspolitika. A ki ezt nem érti, nem a mai korba való, az élőhalott.

Vannak időpontok a népek életében, midőn a viszonyok, az események aképpen találkoznak össze, hogy a csendes gyümölcsöző munka időszaka eljöttnek látszik. Boldog az a nemzet, mely két kézzel ragadja meg az ilyen alkalmakat, s félre téve minden mellékes érdekeket, képzelt sérelmeket, munkához lát. Az ily alkalmakat én olyanoknak tartom, mint a mesében előforduló földalatti kincses pinczék, melyeknek ajtaja minden hét esztendőben felnyílik egyszer egy órára, s a ki ezt az órát szerencsésen eltalálja az boldog ember egész életére; de késsék csak egy percet ben, s ott veszett. A nyugalmas időpontok tehát nem váratnak magukra, kínálkoznak ugyan, de a ki csak úgy immel-ámmal közeledik feléjük, vagy nem veszi semmi hasznokat, vagy csak nagyon is keveset. Az európai helyzetnek jelenleg ilyen a képe. A nyugalom beköszöntött. Tőlünk függ tehát, hogy felhasználjuk e kedvező időpontot. Ha tétlenek leszünk, csak magunkat okozzuk minden bekövetkező esélyért.

De hát van-e kilátás, hogy hasznunkra fordíthassuk e kínálkozó jó alkalmat? Hogy e kérdésre megfellehessünk, elég egy tekintetet vetnünk a felirati vitára, s annak előzményeire.

Eddig három párt küzdött egymással, ma van öt, mindenik bevallott programmal — A szláv nemzetiségi képviselők eddig a szélső ballal szövetségtek, ma egy néhány közülük külön párttá alakult. E párt azonban nem számít, mert kívül áll az alkotmány sánczain; s a

magyar államnak van még ereje, ártalmatlannokká tenni őket. A szélső balnál is inkább az aspiratio dolga az egész taktika, mint a komoly meggyőződés.

Van tehát három számbavehető párt. S ezen mi szivünkben örvendünk. Hogy a jobb és balközép között, ott van aszámra kevés, de elveire nézve fontos reformpárt, örvendetes jelenségnek tartjuk. Hogy a negatio és positivum közé egy kiegyenlítő párt ékelte bégát, annak meg lesz a maga jótékony hatása. Meg vagyunk győződve, hogy e kis oázison sokszor fognak találkozni a nagy pártok egymással.

Az volt a nagy baj eddig, hogy a két párt között egy oly széles űr tátongott, mit betölteni, vagy átugrani senkisé nem merészt. E nagy szakadék két partjáról civakodtak a pártok, anélkül, hogy egyik a más hangját megért hette volna. Ma az űr közepén egy erős szikla magoslik fel, rajta néhány ember, kik sokszor fogják figyelmeztető szavukat hallatni, jobbra úgy mint balra. Ez lesz a reformpárt jelentősége.

A balközép se a régi; ma nem egy határozott program körül sorakoznak a nézetek, hanem inkább egyes emberek körül. A bihari pontokhoz hűtlen lett még saját vezére is, felirati javaslatában csak sejteti, hogy még fenáll valami abból, de nem egészen a régi. Hátha ehhez számítjuk még Ghiczyt, ki megunta már az opponálást, ki dolgozni akar. Ugy látszik lidércz-nyomásként hatott rá az utolsó időben az a gondolat, hogy ő nem működhetik közre activ a haza felvirágoztatására, s rálépett arra az utra, mely előbb-utóbb az alkotások szép mezejére vezet. Mindezekből világos, hogy a pártok állása nem oly merev, mint volt előzőtt.

Igen sokan ma is azt mondják, hogy a helyzet aggasztóbb, mint volt valaha, — s hogy ezt hibonyitsák, utalnak a felirati viták szenvedélyességére. Én ebből nem tudok semmi rosszat, semmi aggasztót kimagyarázni. Én elejétől fogva lehetetlennek tartottam, hogy a vita másképpen végződjek be. — A hol a gyanúsítások, rágalmaszások oly napi renden voltak, mint nálunk, ott, ha a mindennapi mentegetődzés gyekekes fogását nem akarjuk használni, ily alkalmat kellett megragadni a kormánynak, hogy egyszer mindenkorra megmondja az igazat; — s minthogy személyek körül forgott a dolog, természetesen találjuk, ha a vita is átment a személyeskedés terére, s éles színezetet kapott.

De egyet örömmel constatálunk, s ez az, hogy az ügy már kiforrtta magát. — A természetben is csak egy rohamos zivatar után nyelünk éltető levegőt, megújulást. — Vajha nálunk is így lenne. — Nekünk teljes meggyőződésünk, hogy a helyzet nem mérgesült, sőt javult.

A közjogi oppositiónak ma nincs meg az az éle, mi volt előzőtt. — A reform párt fellépése, Ghicz magatartása, s talán, szabadjon remélünk, a baloldal józan elemeinek önmagukba szállása, nagyon megtompították azt. — Bár valószínűnek reményeink, bár e hon minden fia kezét fogja az égetően sürgős belreformok nagy munkájában; bár megértené minden honatya a jelen pillanat ked-

vező voltát; bár mindnyájan elébe tennék e sokat hányatott haza érdekét, a merev párttekineteknek.

Lapszemle.

A „Reform“ tapintatos eljárást és éberséget ajánl a Deák-pártnak, ha majd a budgettárgyalással a fővárosok rendezéséről, a határvidék visszakélezéséről, a bankacía megalkotásáról szóló stb. törvényjavaslatok párhuzamosan tárgyalatni fognak, mert az előterjesztő miniszterek (Tóth, Lónyay és Kerkapoly) egyformán disgratiában állanak az ellenzék előtt, mely Tisza Kálmán török-szabad-politikája után indulva, már a javaslattevő miniszterek iránti gyűlöletnél fogva is hajlandó lesz zavart idézni elő, melyet a Deák-párt csak tapintatos éber eljárással távolíthat el, — nem „mameluk“-ságot, de az ügynek hasznára való nyiltszivűséget és őszszelartást ajánl.

Az „Ung. Lloyd“ örömmel konstatalja, hogy a román nemzetiségi vezérek, valószínűleg részint az új választások eredménye, részint azon meggyőződés folytán, hogy az ellenzék nem karolja fel őszintén érdekeiket, hanem csak eszközül akarja őket felhasználni; lassanként megbarátkoznak az 1867-i kiegyezéssel, mi kivált azért fontos, mert oly elem kibékülését jelzi, mely eddig idegennek tekintette magát az államban. A szerb ultrákat azonban — úgy mond — e körülmény még csökönösebb megatartásra bírta, mintha csak az volna az állam ellentállás sikamlós útján hogy minden áron az állam intervencióját provokálják. Ohajtásuk igen könnyen teljesülhet, mert az olyan agitációt, melyet jelenleg Uj-Vidéken s a többi szerb községekben tűznek, az államnak nem szabad tűrni. Az ujvidéki urak ignorálják a magyar állam létezését s ez köteleseggel teszi a kormánynak a törvénynek érvényt szerezni azon coteriával szemben, melynek egész ereje a kiméletes eljárásban rejlett, melyet a kormány eddig irányukban tanusított.

A „P. Lloyd“ nem hiszi, hogy Mihád nagyvezér, ki most Romania és Szerbia irányában nagyobb erélyt lép fel, e hűbéres tartományok meghódítását vagy jogaik csonkítását tervezné. — Midőn Ausztria-Magyarország s a német birodalom befolyásukat vetik a merlegbe a béke fenntartására, kábaság feltenni, hogy a porta élére akarná állítani a dologt és katastrofát e'őidézni. A nagyvezérnek tehát csak az lehet törekvése, hogy a porta souverain jogait veszélyeztető s erőszakos felforgatásra célzó velleitásoknak a nevezett tartományokban gátot vessen. Szerbia és Romania önállósága európai érdek, de nem kevésbé európai érdek az is, hogy a keleti állapotok erőszakosan meg ne háboríttassanak s ha a nagyvezér ez értelemben fejt ki tevékenységet, nem csak kétségbevehetlen jogot, hanem köteleiséget teljesít, miért saját hazáján kívül Europa is hálával tartozik neki.

A delegatiókból.

A magyar delegáció ma (okt. 18.) ülését gr. Majláth Antal elnök tíz óra után megnyitván, a napi rend főlvétele előtt beadattak a szavazatok, először az Eber Nándor indítványa értelmében kiküldendő 5-ös bizottság, s a két delegáció határozatai kiegyenlítésére kiküldendő 7-es bizottság tagjaira.

Ezután elnök fölteszi a kérdést a multkor általános szótöbbséggel el nem döntetett Erzhérg Carl hadihajó iránt; ismét a költség megszavazása mellett 23-an, ellene 28-an nyilatkoznak, a delegáció tagjainak majoritása — 31 tag — tehát egyik nézet mellett sincs általános többség (Derűtség.)

Zichy Nándor gróf erre szót emel és azt indítványozza, hogy ily esetekben a másodszori szavazás mindig az utolsó ülésre halasztassék, a mi-

korra a többség — a tagok valószínűleg teljes számban megjelenven — absolut lehet.

Szót emelnek a kérdésben Házmán Ferencz, Szécsén Antal, Széll Kálmán, (kétszer is), Andrassy Aladár (kétszer is), Wahrmann Mór, Szőgyényi László, Mesznil Victor, Keglevich István, Sennyei Pál, Hódosi Imre, Falk Miksa, Beöthy Ákos, Kemény Gábor.

Erre Zichy Nándor azt kéri, hogy térjen a bizottság napi rendre. Felszólal ezután Perczel Béla, ki a kérdés eldöntése mellett szól. A többség végre sok huzás-vonás után Hódossy Imre indítványát fogadja el, a mely szerint az ily esetekben többszörös szavazásnak nincs helye.

Szót emel ezután a hadügyi albizottság előadója. Bujanovics Sándor. A hadügyi albizottságnak az volt feladata, megvizsgálni, vajjon a multban megszavazott összegek helyesben használtak-e föl, nélkülözhetők-e, szükséges-e emelés? Erre nézve az albizottság arra a véleményre jött, hogy a cél veszélyeztetése nélkül nem nélkülözhetők azon újabb szükségletek sem, melyeket az idén hoz költségzaporulatkép javaslatba a hadügy-miniszter. Nem akar ezen fontos kérdés tüzetes vitatásába már most belebocsátkozni, de kimondja azon nézetét, hogy a változott és egyre előbbre haladó hadügyi viszonyoknál fogva a harczképesítést pedig mulhatlannak tartja. Ő a hadsereg kérdését politikai kérdésnek tekinti, — s a politikai viszonylatoktól elválasztani nem tudja. Nem érti speciális viszonylatokat, melyek, lehet, hogy békések, de érti azon általános irányt, mely az európai államok existenciájára nagy hadseregek tartását teszi szükségessé, s megvallja, hogy nem tartja monarchiákat, mint nem Európa egy hatalmasságát sem elég erősnak, de elég gyöngének sem, hogy magát e kötelezettség alól kivonhassa. Nem tartja elég erősnak, hogy a viszonyokkal ily mereven dacolhasson, de nem elég gyöngének, hogy erőtlensége tudatában önként tegye magát minden befolyás játékszerévé. (Helyeslés.) Sulyos e teher, mely a rendes és rendkívüli kiadások rovatában száz milliónál többet ró az államra, de ha már a hadsereg szükségletei alól magunkat elvonunk nem lehetett, azon véleményben volt ő azon véleményben volt a hadügyi albizottság is, hogy a kiadott összegek ne vesszenek kárba, hanem teremessék általa oly intézmény, mely hazánkunk igazi véde lesz. Ezután néhány költségzaporulatot röviden megemlítvén, így folytatja. Nem akarok rövid előadásomban mindazokra kiérteszkedni, melyek e kérdéssel összeköttetésben lehetnek, de mégis lehetetlen, hogy ne nyilatkozzam arra nézve, a mit a budgetünk által, bármily bőkezű legyen is az, lehetetlen lenne megteremteni: a hadsereg szellemére nézve. Nekem a közös hadsereg szellemét, hazafiasságát, buzgalmát nincs okom kétségbevonni, azt nem is teszem; azt azonban ki kell mondanom, hogy mióta — az általános hadkötelezettség elfogadtatván — a hadsereg megszűnt kaszt lenni, a hadsereg szelleme sem egy kaszt műve többé, hanem az egész nemzeté. Ha az egész nemzetben magában növekedni fog a törvény iránti tisztelet, a haza iránti szeretet, a hazafiasság, az alkotmányhoz való ragaszkodás, akkor meg fog a hadseregben is önkéntelen és szükségképen születni a nagy tettek rugója: a szellem, a lelkesedés. (Élénk helyeslés.) Az albizottság szigorúan megvizsgált minden tételt, szigorú bírálat alá vette mindannyinak szükségességét. Ajánlja tehát a budgetnek a javaslat értelmében általánosságban való elfogadását. (Élénk hosszabb helyeslés.)

Zsedényi Ede: Mielőtt az általánosságban való elfogadás megtörténne, köteleességének tartja, kérdést tenni a hadügyminiszterhez az iránt, miért történt az, hogy a hadügyminiszter soha a budgethez nem alkalmazta magát. Keltott többet, keltott kevesebbet, de soha nem úgy, s nem akkor, a mint és a mikorra a delegáció azt megszavazni jónak látta. Kéri ennek okadatolását. (Helyeslés.)

Benedek tábornok hadügyminiszteri helyettes,

Egészen új berendezés

B O G D Á N I S T V Á N

divat-üzletében Kolozsvártt.

Hódolva a régtől óhajtott kíváncságnak, tisztelettel tudatom, hogy folyó évi **octobertől** **rőffel való árulást** kezdettem meg.

E rendszerrel nagy előnyt igyekeztem nyújtani t. cz. vásárlóimnak, miről a bevásárlásnál meggyőződhetni: bárkinek is módjában áll, ámitás nélkül kimondhatom, hogy csekély költséggel ugyanazon összegért, egy kurta-sing helyett,

egy bécsi rőf adatik.

A minden időszakra, egy a jelen őszi idényre is már megérkeztek a legújabb és nagy választékú **női- és férfi-divatkelmék,**

valamint üzletemhez tartozó minden kellékek, nagy mennyiségben és a legutányosabb árakban szolgáltatnak ki.

Valamint eddig, úgy ezutánra is szíves pártolásukban megtartani fölkérvén, részemről a bizalmat ezután is főtörekvésem leendő kiérdemelni.

B O G D Á N I S T V Á N, kereskedő.

(Nagypiac, Wesselényi-ház, 166 sz.)

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek, a rendeléstől eltérő kelmék visszavétet nek.

2186 — 1872.

(584) 2—3

Hirdetmény.

Az erdélyi összes m. kir. sobányászatnál 1873 és 1874-ik években következő ken-
der kötézetek szükségeltetnek:

darab	Megnevezése a kötézeteknek és a sobánya hivataloknak hová ezek szükségeltetnek.	Átmérő		súly	S z á m			
		B é c s i	mázsa		főág	kő- zönsé- ges ág	szál.	
		hü- velyk	öl	darab- jától				
8	Járgány kötél ebből 4 drb. Ujvárra 4 drb. Tordára	2 1/2	100	8	4	16	320	
2	" " Parajdra	2 1/2	65	8	4	16	320	
4	Vitla kötél M.-Ujvárra	1 3/4	60					
8	" " Parajdra	2 1/4	36					
40	" " Tordára	1 1/4	12					
6	" " Parajdra	1	36					
20	Tábla kötél Parajdra	1 1/2	3					
14	" " Deésaknára	1 1/2	4					
60	" " Tordára	1	3					
40	" " Vizaknára	1	4					
100	" " M.-Ujvárra	1	6					
6	" " Parajdra	1 1/4	6					
55	" " Deésaknára	1	4					
100	" " ebből 60 Tordára, 40 drb. Vizaknára	1	5					
308	Nagy mála 1 ^o négyszögben M.-Ujvárra 150, Deésak- nára 56, Tordára 72, Vizaknára 30 drb.			80, 85				
260	Istrang, M.-Ujvárra 80, Vizaknára 50, Deésaknára 130 d.	1/2	4					
12	Istrang Tordára	1/2	10					
20	Csapósínor	2'''	25					
8	" " Parajdra	2'''	8					
8	" " "	3'''	12					
30	Csüngező zsinor Parajdra	1 1/2'''	5					
20	Közönséges spárga	2 1/4'''	5					
6	Torony óra-kötél	1/2'''	5					

Fentebbi szükségleteknek beszerzése végett folyó év **november 5-én** d. e. 10 órakor az alólt m. k. sobánya hivatal irodájában zárt írásbeli árlejtés fog tartatni.

Az árcsökentési úgy a kötével feltételei a rendes hivatali órákban megtekinthetők.

Az ajánlatoknak 50 kros bélyeggel és 5% bánatpénzzel ellátva kell lenniük.

Kelt M.-Ujvárt, 1872 október 12-én.

A m. k. sobányahivattól.

Ny. Gámán János örököséinél Kolozsvártt.

(585)

1—3

!!Sajtoló élesztő!!

naponta frissen, kitűnő mi-
nőségben, bécsi font számra
50 o. ért. krjával kapható
főraktárunkban

Brassóban.

Untere Purzengasse 520 sz. a.

Schmidt F. Türk J. és társa.

Sz. 26,558—1872.

(586) 1—1

Hirdetmény.

A bor és hus fogyasztási adó haszon-
bérletének árvezetéseiről sz. k. Sz.-Ujvár
városára nézt.

Az árverés, mely az egyetlen, az az
első és utolsó leendő, 1872 **november**
hó 6-án reggeli 9 órakor, a sz.-ujvári
m. k. pénzügyőrségi biztosság irodájában
Szamos-Ujvárt fog megtartatni.

Kikiáltási ár, a bornak mustnak el-
használásától járó fogyasztási

adóra nézve . . . 1350 frt. o. é.
a husnak elhasználásától 4450 frt. o. é.

összesen 5800 frt. o. é.

Az árverésben részt venni kívánók,
kötelesek a kikiáltási ár (10%) tíz száz-
toltját mint bánatpénzt letenni.

Írásbeli ajánlatok elfogadtatnak a m.
kir. pénzügyigazgatóságnál Kolozsvártt,
1872 **november 4-ig** vagy a sz.-ujvári
pénzügyőri biztosságnál az árverés meg-
kezdéséig.

Kelt Kolozsvártt, 1872 évi october
hó 18-án.

A kolozsvári m. k. pénzügyigazgató-
ságtól.

10 17 3—3 (372)

Óppolczer tanár, rector magnificus
s bécsi kórkórodai tanár ur bizonyítása
szerint, az

Anatherin-szájviz

os. kir. udvari fogorvos Popp J. G.-tól
Bécsben, Stadt, Bognergasse 2. sz.
legjobb szer a

fogak épentartására,
s úgy általa, valamint számos más
orvos által is

fog- és szájbetegségek
ellen gyakran rendeltetik.

Egy palack ára 1 ft 40 kr o. é.

Dr. Popp J. G.

Növény-fogpora.

Annyira tisztítja a fogakat, hogy
mindennapi használása által nemcsak
az oly alkalmatlan borkó távolíttatik
el, hanem a máz fehérsége és finom-
sága is gyarapodik.

Egy doboz ára 63 kr o. ért.

Kaphatók: Kolozsvártt Binder J., dr.
Hinz Gy., Engel J. és Wolff
gyógyszeresek és Karvazy J. Tor-
dán: Wolff gyógyszer. Deesen: Kre-
mer Samuel és Both gyógyszer. Dé-
ván: Bósnaki és Gergelys Len-
gyel gyógyszer. Medgyesen: Foltbert
gyógysz. N.-Egyeden: Oberth J. gyógy-
szerész. M.-Vásárhelyt: Fozarasy D.
Szászvaroson: Leonhardt. Sz.-Ré-
genben: Traugot és Wachner. Zila-
lahon: Weisz gyógyszer. Szilagy-Som-
lyon: R. Tarsa Ign. Szamosujvártt:
Placintár és fia gyógyszer. Bethlen-
ben: Bernárdi gyógyszer. B.-Hunyadon:
Holczér gyógyszer. Tekében: Wagner
gyógysz. Gy.-Fehérvártt: Biró M. gyógy-
és Csiky B. Balázsfalván: C. Schieszl
gyógysz. Bőszörményben: Lányi J.
gyógysz. Nagy-Bányán: Papp gyógyszer.
Nagy-Károlyban: Jellinek gyógyszer.
Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. N.-
Szébenben: Sili Mih. Müller gyógyszer.
Zóhter, Steiner. Brassóban: Fabik
gyógysz. Jekelius gyógyszer. Seges-
vártt: Teutsch J. B. Misselbacher.
Beszterczen: Dietrich és Fleischer.
Tergovits Ed. Nussbeck. Tex-
toris G. M. Gy.-Szt.-Miklóson: Mi-
ko M. Sz.-Udvahelyt: Beczasi Ern.
Temmer E. Brassóban: v. Müller
gyógysz. uraknál.

Megjelent és Demjén László

könyvkereskedésében Kolozsvártt és általa minden
könyvárusnál kapható:

Kolozsvár története.

Első kötet.

Oklevéltárral. (I.) Ős- és középkor. (513. Kr. e. — 1540. Kr. u.)

Egy külön kötet világsító rajzokkal. (36 tábla.)

Irta Jakab Elek.

76—*

Ára 10 frt.

(327)

E mindez tekintetben nagy, epochális munkát itt hosszasan dicsérgetni és aján-
lani feleslegesnek tartom, csak annyit kívánok megjegyezni, hogy Kolozsvár város e
munka kiadásával magának maradandó emléket emelt. Siessen tehát e város értelmes
t. közönsége, e munkát pártfogása alá venni és terjesztetni, hogy a nagyszorgalmu és
szaktudós íróa minél több kedvet öntsön e munka folytatására, melynek legérdekesebb
része az újabbkor története lesz. A ki megszerezte magának ezen 3 részből álló első
kötetet, az bizonyára érdeklél fogja lapozgatni és benne bolygogni, s a folytatását
minden áron megszerzi magának.

Demjén László.